

Cîntarea lui Zaharia

Textul biblic: Luca 1:67-80

Versetul de aur

Și tu, pruncule, vei fi chemat proroc al Celui Preaînalt. Căci vei merge înaintea Domnului, ca să pregătești căile Lui și să dai poporului Său cunoștința mântuirii, care stă în iertarea păcatelor lui. Luca 1:76-77

Introducere

Luca a fost medicul și tovarășul de călătorie al apostolului Pavel, el a scris această epistolă în jurul anului 60 d.Hr. (Coloseni 4:14). Probabil că a fost scrisă în perioada de câțiva ani în care Pavel a fost închis la Cezareea (Fapte 23–24). Luca nu a fost un martor ocular la evenimentele vieții lui Isus. Chiar și așa, Luca a fost meticolos în cercetările sale.

Rezultatul este minunata Evanghelie din Noul Testament, scrisă pentru ca cititorul să fie convins de certitudinea conținutului cărții. Una dintre persoanele pe care Luca le-ar fi putut intervieva a fost Maria, mama lui Isus, care ar fi avut cunoștințe personale despre multe dintre evenimentele atât de la nașterea lui Ioan, cât și, desigur, despre Isus. Evanghelia lui Luca începe prin a prezenta un preot pe nume Zaharia și soția sa, Elisabeta. Cuplul a fost considerat „neprihănit înaintea lui Dumnezeu” și fără vină în ceea ce privește ascultarea de poruncile lui Dumnezeu (Luca 1:6). Cei doi erau fără copii din cauza vârstei lor și a sterilității Elisabetei (Luca 1:7).

Faptul că Zaharia a slujit ca preot în ceata lui Abia (Luca 1:5) este mai semnificativ decât ar părea la început. Potrivit istoricului evreu Josephus din secolul I, preoția din acea vreme era organizată în 24 de cete. Aceasta se potrivește cu organizația menționată în 1 Cronici 24:1–19. Fiecare ceată a slujit în templu timp de aproximativ două săptămâni consecutive în fiecare an. Preoții desemnați aveau să îndeplinească sarcinile necesare pentru Templu, inclusiv să accepte și să ofere jertfe, să ardă tămâie și să conducă rugăciunile (1 Cr 6:48–49).

În timpul slujirii lui Zaharia, un înger al Domnului pe nume Gabriel l-a vizitat și l-a informat că va avea un fiu (Luca 1:8-19). Zaharia a răspuns cu îndoială, punând la îndoială validitatea profeției îngerului (Luca 1:18). Îngerul a declarat că, din cauza îndoielii lui Zaharia, el va fi incapabil să vorbească până nu se va împlini profeția referitoare la nașterea fiului (1:19–20).

Contextul lecției

I. Introducere (Luca 1:67)

Neîncrederea lui Zaharia când a primit mesajul îngerului, a fost înlocuită cu umplerea cu Duhul Sfânt. Luca, autorul, pare să aibă un interes deosebit pentru această persoană a Treimii (Duhul Sfânt), care este menționată în această Evanghelie de aproximativ același număr de ori ca și celelalte trei Evanghelii combinate. În cartea Faptele Apostolilor, lucrarea ulterioară a lui Luca, Duhul Sfânt este menționat de peste 40 de ori. Prezența Duhului lui Dumnezeu a fost o condiție prealabilă necesară pentru ca poporul lui Dumnezeu să-l slujească prin misiunea profetică (Num 11:25-27; Fapte 2:17-18).

II. Onorând pe Dumnezeu (Luca 1:68-75)

A. Pentru promisiunea ținută (v 68-70)

Zaharia începe prin exprimarea binecuvântării pe care Dumnezeu a arătat-o pentru casa lui și poporul său.

Zaharia L-a lădat pe Domnul pentru acțiunile Domnului față de poporul său. Vechiul Testament descrie modul în care Domnul venise la poporul Său pentru al binecuvânta (Geneza 21:1; Rut 1:6) sau din cauza că a văzut închinare lor la idoli (Exod 20:5; 32:34).

B. Un rezultat sigur (v 71-75)

Tema mântuirii de către Mesia este repetată adesea în Evanghelii. Într-adevăr, acel mesaj de mântuire este mesajul lor principal al Evangheliilor. Secolele au dovedit că Dumnezeu este demn de încredere și credincios; el își ține promisiunile față de poporul său (Iosua 21:45; Ps 145:13).

Trecerea secolelor nu a întunecat așteptările lui Zaharia și nici nu ar trebui să le întunece pe ale noastre. După cum Zaharia l-a putut lăuda pe Domnul Dumnezeu, așa ar trebui să facem și noi (Luca 1:46-55; 2:28-32, 36-38). În calitate de preot, Zaharia a fost intens interesat să-l poată sluji pe Domnul. Ca preot devotat, Zaharia știa ce înseamnă să slujești Domnului.

Toată viața sa, el a fost „neprihănit înaintea lui Dumnezeu, păzind fără pată toate poruncile și hotărârile Domnului” (Luca 1:6). Dumnezeu dorește același lucru pentru alții. Sfințenia înseamnă să lași păcatul la o parte, neprihănirea înseamnă că oamenii fac întotdeauna ceea ce place lui Dumnezeu

III. Îl va chema Ioan (Luca 1:76-78a)

A. Ce va fi el? (v 76)

Zaharia își îndreaptă atenția asupra (singurului) copil, Ioan, și rolul în lui în planul de salvare al lui Dumnezeu. Acest rol va fi acela de a pregăti inimile și mințile oamenilor pentru venirea uneia mai mare decât el. Ioan trebuia să fie ca un vestitor (mesager), care vine înainte de rege și anunțând sosirea lui, pentru ca oamenii să se pregătească. Ioan trebuia să fie „un glas al celui care strigă în pustie: „Pregătiți calea Domnului, faceți-i cărări drepte” (Luca 3:4, citând Isaia 40:3). Aproximativ 30 de ani mai târziu, lucrarea lui Ioan a împlinit cuvintele tatălui său (Matei 3:11-12; Marcu 1:1-8; Luca 3:1-18; Ioan 1:19-34).

În această slujire este implicat genul de lucrare profetică pe care Israelul o cunoștea din vremuri mai vechi, când profeți precum Osea, Amos, Isaia și Ieremia și-au preluat propriile slujbe profetice. Acest copil avea să devină un profet al Celui Preaînalt, ca înaintemergător al Domnului care vine

IV. Prezicerea rezultatului (Luca 1:78b-79)

Mila lui Dumnezeu este ca răsăritul soarelui într-o nouă zi.

Întunericul este o imagine comună pentru starea celor care se opun lui Dumnezeu (Ps 107:10–11; Ierem 23:12; Ioan 3:19; 1 Cor 4:5; Ef 6:12). În această stare, moartea este inevitabilă (Rom 5:12; 6:23). Dar Dumnezeu promite să strălucească [LUMINA] asupra celor aflați în această stare. Isus este cel care aduce lumina în întuneric (Ioan 8:12). O parte tristă și continuă a problemei este că, deși „lumina a venit în lume,... oamenii au iubit întunericul în loc de lumină, pentru că faptele lor erau rele” (Ioan 3:19).

CONCLUZII

Fără cuvinte timp de nouă luni, Zaharia a oferit o cântare impresionantă și memorabilă, pentru a sărbători nașterea lui Ioan, punând frază lângă frază cuvintele vechilor profeți, el le-a spus tuturor că timpul împlinirii sosise.

Suntem beneficiarii acelor promisiuni și ai îndeplinirii lor. Avem Sfintele Scripturi pentru a putea cunoaște certitudinea faptică a tuturor lucrurilor (Luca 1:4). Pe măsură ce o facem, experimentăm mântuirea, mila, cunoașterea și lumina pe care Dumnezeu le dă prin Isus Hristos. Expresia noastră de bucurie și mulțumire ar trebui să fie cel puțin la fel de vie ca a lui Zaharia, dacă nu mai mult.

Ce trebuie să memorăm: *Respinge întunerecul și îmbrățișează Lumina*